

Pispalan Moreeni ry:n "Saunamuistojen ilta" 21.11.1971 klo 19 Pispalan Nuorisotalolla eli VPK:lla.

- Puheenjohtajana Moreenin puheenjohtaja Toivo Järvinen, eniten äänessä Hugo Lahtinen s. 1891 (joka on tässä tilaisuudessa tasan viikkoa vaille 80-vuotias)

Aiheena tällä videolla: Teiden hoito Pispalassa ja Pirkkalassa

Puheenjohtaja = Pj

Hugo Lahtinen = Hugo

Yleisö = Y

Puheenjohtaja: "Se tien hoitaminenhan oli kai sitten jaettu talollisten kesken, sillä ainakin mä muistan, että Pirkkalastakin oli joku talollinen oli urakoinut jonkin määrätyn osuuden Pispalan valtatiestä, ja se kävi sitä sitten syksyisin vähän sorastamassa, sen verran kun kävi sitten, ja niitä kai oli näin talojen kesken urakoitu."

Hugo: "Meillä oli sellainen pieni kesämökki tuolla Mutalahdesta vähän matkaa Savilahdella, se oli seitsemän tynnyrinalaa se maa. Oli erikseen palstatilat ja lohkotilat, ja se oli lohkotila. Lohkotila oli jollakin tapaa itsenäinen, niin minäkin sain maantiepituutta kunnossa pidettäväksi seitsemän metriä, koska se oli lohkotila. palstatilat ei saaneet mitään, sillä se talo, mistä palstatilat lohkaistiin, oli velvollinen pitämään tien kunnossa. Mutta lohkotilallinen sai velvollisuuden pitää maantietä kunnossa suuruuden mukaan.

Pj: "Kallella oli tähän jotakin."

Y: "Näistä tieosuuksista: Sikäli kun minä olen näitä tutkimuksia Pispalan menneisyydestä harrastanut, niin Pispalan tieosuus oli tosiaan, kun oli näitä tiemanttaaleja, niin nykyisin sanottuna Pirkkalan, silloisen Etelä-Pirkkalan tilallisilla, kun Pirkkalahan oli yhteinen pitäjä EI SAA SELVÄÄ vuoden 1922 alkuun saakka, niin en tiedä, eikö siellä Etelä-Pirkkalassa sitten riittävästi ollut niille taloille tietä tehtäväksi, mutta hehän kirolivat ja päivittelivät vallan kovasti nämä Etelä-Pirkkalan miehet sitä, että he jou-
tuivat tavattoman vilkkaasti liikennöityä Pispalan tietä kunnossa pitämään, kun heillä omalla alueellaan olisi ollut niin suhteellisen hiljaista, mutta niin oli vaan silloisten säädösten mukaan, että pirkkalalaiset pitivät kunnossa kokonaisuudessaan Pispalan tietä, eli itse kullekin heistä oli määrätty sellainen tiemanttaali, jonka Lahtinenkin mainitsi, isommalla talolla isompi ja pienemmällä pienempi, eikä se millään tavalla ollut urakoimista, vaan se oli velvoite."

Hugo: "Se oli velvollisuus. Nimismies piti siten ankaran tarkastuksen siinä, että osuus oli kunnossa.

Y: "Siitähän vieläkin on se sanonta, että 'Nimismiehen pyykkilautaa'."

Hugo: Siitähän on sellainen juttu kiertämässä, kun tuli uusi ja vaativainen nimismies, joka aina haukkui näitä talollisia, jäyhiä miehiä, ja hän taas moitti kaikin puolin sitä tieosuutta, joka oli alitettu, niin sitten se talollinen kysyi, että 'No onkos pituutta

tarpeeksi?' kun se nimismies oli kaikki muut asiat haukkunut, että on niin kapeata ja mutkikasta."

Y: "Vielä sen verran, että kuten tiedetään, tähän on soraharjua, ja näitä soranottopaikkoja tällä puolella oli, mutta sen sijaan Etelä-Pirkkala on yleensä saviseutua, ja sikäli kun siellä tietöitä tehtiin, täältä saakka he hakivat soransa, koska heillä itsellään ei ollut soraa."

Hugo: "Sinnehan on pudonnut Pyhäjärveen autojakin ja hevosia, kun ovat olleet soranhakumatkalla täällä jäiden aikana. Ei käynyt ollenkaan muuta kuin talviaikana käydä täältä hankkimassa soraa sinne Etelä-Pirkkalaan."